

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL**,
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

Contestația este depusă în termen legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC SRL** se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin care au fost stabilite accesorii aferente impozitului pe profit, în sumă de lei, solicitând reconsiderarea situației de fapt ce a dus la aceste întârzieri și recalcularea penalităților de întârziere.

Contestatoarea susține că a depus în termen, pentru fiecare trimestru, Declarațiile 100, respectiv 101 pentru anul 2009, cât și pentru anul 2010, acestea fiind însă modificate la cererea sa, prin Declarațiile rectificative 710 pentru trim.II și trim.III 2009, motivat de faptul că s-a interpretat greșit prevederile "pct.6 art.34 alin.(17)" din O.U.G nr.34/11.04.2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

SC SRL arată că după o nouă consultare a prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, tot prin declarații rectificative a solicitat modificarea impozitului datorat pentru trim.II, trim.III și trim.IV 2009, respectiv trim.I și trim.II 2010, achitând acest impozit în trei tranșe, asupra cărora datorează penalități de întârziere.

În acest context, contestatoarea precizează că a întocmit o notă de calcul și solicită stabilirea obligațiilor de plată pentru aceste întârzieri accidentale, datorate de interpretarea greșită a O.U.G. nr.34/2009.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., organele fiscale din cadrul Biroului Evidență pe Plătitor Persoane Juridice și Fizice, au stabilit în sarcina SC SRL accesorii aferente impozitului pe profit, calculate pentru perioada 25.07.2009 – 29.09.2010, în sumă totală de lei, din care: lei reprezentând dobânzi de întârziere și lei reprezentând penalități de întârziere.

Accesoriile în sumă de lei aferente impozitului pe profit au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile contestatoarei, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile speței, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă se poate pronunța asupra

modului de calcul al accesoriilor aferente impozitului pe profit, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., în condițiile în care contestatoarea a depus declarații rectificative, iar organele fiscale la emiterea deciziei sus menționate, nu au avut în vedere prevederile legale aplicabile speței.

În fapt, organele fiscale din cadrul Biroului Evidență pe Plătitor Persoane Juridice și Fizice, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin care au stabilit accesorii aferente impozitului pe profit, în sumă totală de lei, pentru perioada 25.07.2009 – 29.09.2010.

Prin contestația formulată SC SRL solicită recalcularea penalităților de întârziere calculate prin decizia nr..

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 84

“Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă.”

coroborat cu prevederile pct.81.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscal, care stipulează:

“Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabili, din proprie inițiativă, ori de câte ori constată erori în declarația inițială, prin depunerea unei declarații rectificative la organul fiscal competent.”

Art. 119

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. “

Art. 120

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Având în vedere prevederile legale sus menționate, se reține că accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat.

De asemenea, în cazul depunerii declarației rectificative ulterior efectuării plății debitului, majorările de întârziere se calculează numai pentru sumele datorate ca urmare a rectificării, neachitate în termen, așa cum s-a arătat anterior.

În același sens sunt și prevederile pct.1 din Decizia Comisiei fiscale centrale nr.4/2006, aprobate prin Ordinul nr.1551/2006, care precizează:

"În situația în care sumele rezultate după rectificarea declarațiilor fiscale sunt mai mici decât obligațiile fiscale declarate inițial, se datorează obligații fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, numai pentru sumele datorate ca urmare a rectificării, cu modificarea corespunzătoare a actelor administrative de calcul al obligațiilor fiscale accesorii, după caz."

În conformitate cu dispozițiile Titlului VIII "Colectarea creanțelor fiscale", Cap.II "Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire", plata reprezintă o modalitate de stingere a creanțelor fiscale.

Iar, potrivit prevederilor punctului 1 din Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008 aprobată prin Ordinul nr.1801/2008, se precizează:

"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus."

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, rezultă că SC SRL a depus la A.F.P. următoarele declarații:

- Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului înregistrată sub nr. pentru trimestrul II 2009, prin care a declarat impozit pe profit în sumă de lei.

- Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului înregistrată sub nr. pentru trimestrul III 2009 prin care a declarat impozit pe profit în sumă de lei.

- Declarația 101 privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului înregistrată la sub nr. pentru anul 2009, prin care a declarat impozit pe profit în sumă de lei.

- Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului înregistrată sub nr. pentru trimestrul I 2010, prin care a declarat impozit pe profit în sumă de lei.

- Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului înregistrată sub nr. pentru trimestrul II 2010 prin care a declarat impozit pe profit în sumă de lei.

SC SRL a depus declarații rectificative pentru corectarea impozitului pe profit declarat, astfel:

- Declarația rectificativă 710 nr., pentru trim. II 2009, în care a înscris ca sumă inițial datorată suma de lei și ca sumă corectată suma de lei, diminuând impozitul pe profit cu suma de lei.

- Declarația rectificativă 710 nr. pentru trim. III 2009, în care a înscris ca sumă inițial datorată sumă de lei și ca sumă corectată suma de lei, diminuând impozitul pe profit cu suma de lei.

De asemenea, contestatoarea a depus declarații rectificative la declarațiile rectificative pentru trim. II 2009 și trim.III 2009, astfel:

- Declarația rectificativă 710 nr. pentru trim. II 2009, în care a înscris ca suma inițial datorată suma de lei și ca sumă corectată suma de lei, majorând impozitul pe profit cu suma de lei.

- Declarația rectificativă 710 nr., pentru trim. III 2009, în care a înscris ca suma inițial datorată suma de lei și ca sumă corectată suma de lei, majorând impozitul pe profit cu suma de lei.

- Declarația rectificativă 101 nr. pentru anul 2009, în care a înscris ca suma inițială datorată sumă de lei și ca sumă corectată suma de lei, majorând impozitul pe profit inițial cu suma de lei.

- Declarația rectificativă 710 nr. pentru trim. I 2010, în care a înscris ca suma inițială datorată sumă de lei și ca sumă corectată suma de lei, majorând impozitul pe profit inițial cu suma de lei.

- Declarația rectificativă 710 nr. pentru trim. II 2010, în care a înscris ca suma inițială datorată sumă de lei și ca sumă corectată suma de lei, majorând impozitul pe profit inițial cu suma de lei.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv „Fișa sintetică totală–impozit pe profit” și “Distribuirea sumelor din contul unic”, se rețin următoarele:

-sume achitate în contul impozitului pe profit:

- lei în data de 20.07.2009 cu chitanța nr.;
- lei în data de 20.10.2009 cu chitanța nr.;
- lei în data de 20.08.2010 cu chitanța nr.;
- lei în data de 25.08.2010 cu chitanța nr.;
- 1lei în data de 29.09.2010 cu chitanța nr.;

- sume distribuite în contul impozitului pe profit:

- lei la data de 20.07.2009 - chitanța nr.;
- lei la data de 20.10.2009 - chitanța nr.;
- lei la data de 20.08.2010 - chitanța nr.;
- lei la data de 20.08.2010 - chitanța nr.;
- lei la data de 25.08.2010 - chitanța nr.;
- lei la data de 29.09.2010 - chitanța nr.;
- lei la data de 29.09.2010 - chitanța nr.;

Față de cele de mai sus arătate, rezultă că organele fiscale, au emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., stabilind accesorii de plată aferente impozitului pe profit în sumă totală de lei, fără a analiza situația fiscală a contestatoarei, urmare a depunerii declarațiilor rectificative și a plăților efectuate de către aceasta în contul impozitului pe profit, având în vedere dispozițiile legale sus menționate, aplicabile speței.

Deși, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr., organele fiscale din cadrul Biroului Evidență pe Plătitor Persoane Juridice și Fizice, recalculează obligațiilor de plată accesorii în quantum mai mic decât cel stabilit prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., organele de soluționare a contestațiilor nu se pot pronunța asupra cuantumului accesoriilor recalculate, având în vedere dispozițiile punctului 1.2.2.3 „Procedura de simulare” din cadrul capitolului III „Proceduri pentru administrarea creanțelor fiscale” din O.M.E.F. nr.2144/2008 privind aprobarea instrucțiunilor privind organizarea sistemului de administrare a creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, ținând cont de cele precizate mai sus, se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.” și se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., pentru suma de lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, urmând ca organele fiscale să recalculeze accesoriile de plată, având în vedere cele precizate în prezenta decizie, dispozițiile legale incidente speței, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit și să emită o nouă decizie de accesorii.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 84, art. 119 alin.(1), art.120 alin.(1), alin.(2) și alin.(3) și art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.81.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscal, pct.12.7, pct.12.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., pentru suma de **lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, urmând ca organele fiscale să recalculeze accesoriile de plată, având în vedere cele precizate în prezenta decizie, dispozițiile legale incidente speței, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit și să emită o nouă decizie de accesorii.